

”Det sidste sted i verden, hvor der er frihed”

Den franske sejlerlegende er ved at passere en halv million sømil med offshore kapsejladser – singlehand eller doublehand. Det er ca. 19 gange jorden rundt. Men han er ikke meget for at tale om det.

TEKST ØYVIND BORDAL FOTO CAMPAGNE DE FRANCE

S kiltet hang i den irske bar i Lorient. Jeg var lige ankommet til byen, og pustede ud med en kold Guinness efter den lange køretur fra Paris. Godt nede i nummer to kom en ældre mand op til bardisken.

Der var noget over ham – man vidste bare, at han ikke var en helt almindelig person. Hans udstråling var så stærk, at alle uvilkårligt rykkede lidt til siden. Ansigtet var hærget, skægget, og øjnene var klare og blå.

Han kiggede over på mig, og øjeblikkelig tænkte jeg: Han er sejler.

Han må have tænkt det samme, for han kiggede direkte på mig, nikkede kort og gav mig et lille indforstået smil. Så forsvandt han ud på terrassen.

MERE END 50 GANGE OVER ATLANTEN

Senere på aftenen talte jeg med en lokal franskmand, som pegede på ham, og spurgte om jeg vidste hvem han var.

”Nej,” sagde jeg.

”Det er Halvard Mabire,” sagde han, som om det var tale om paven.

”Han har krydset Atlanten mere end 50 gange, og er præsident for Class 40 organisationen. En legende her i Frankrig. Alle sejlere her ser op til ham.”

FORFÆRDELIG TIL KOMMUNIKATION

Jeg vidste med det samme at jeg måtte tale med ham. Dagen efter fandt jeg ham, efter en debat under den årlige World Yacht Racing Forum konference, jeg var kommet for at deltage i. Han kom ned fra scenen, og jeg gik hen til ham og præsenterede mig.

Han var dog ikke meget for at blive interviewet.

”Jeg er forfærdelig dårlig til kommunikation,”

sagde han. ”Men hvis du har lyst, kan du komme med ud og ryge. Så kan vi tale derude, hvor der ikke er så mange mennesker.”

Udenfor rullede han sig en cigaret, og bød også mig. Han tændte op, blæste røg ud gennem næseborene, og kiggede på mig.

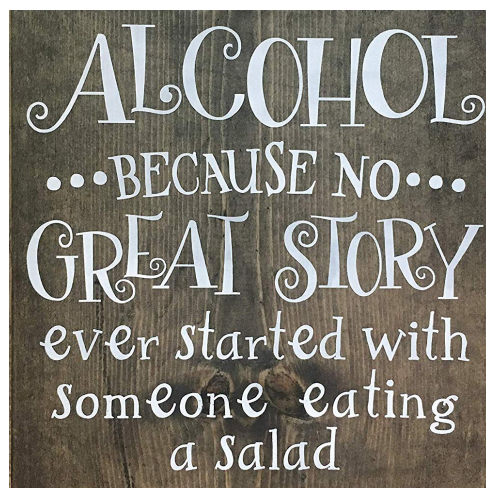
”Nå,” sagde han. ”Hvad vil du gerne vide?”

LEVET MEST PÅ HAVET

Halvard Mabire blev født i Normandiet i 1956. Allerede 20 år gammel byggede han en lille båd, og deltog i den første udgave af det nu legendariske Mini Transat. Han blev nummer tre. Og lige siden har han levet det meste af sit liv på havet.

Foreløbig er det blevet til fem ture jorden rundt med Whitbread Round the World og 32 transatlantiske kapsejladser, bl.a. Ostar, Artemis Transat, Route du Rhum, Double Transat og Twostar. Dertil kommer et antal transportsejladser over Atlanten – hvor mange kan han ikke selv huske.

Det har ikke kun været IOR-både, Whitbread-både og Class 40 – men også flerskrogsbåde, IMOCA (Open 60), Figaro og flere andre bådtyper. Mabire har sejlet Figaro syv gange, og sejlet to gange rundt om jorden med Eric Tabarly.

I 1994 sank hans båd i Atlanten under Route du Rhum. Han lå i vandet i 10 timer, inden han blev reddet.

I 2014 blev det kalkuleret, at Halvard Mabire i løbet af sin karriere havde sejlet 450.000 sømil offshore kapsejladser – svarende til 18 gange rundt om jorden.

Efterfølgende har det bare fortsat i samme stil med 12-15 store offshore sejladser siden – blandt andet Caribbean 600, Transat Jacques Vabre og Rolex Fastnet Race.

TIDLØST STED

Mabire ryger hårdt på sin cigaret og kigger ud over havnen med sine vandblå øjne. Jeg siger:

"Hvorfor synes du det er så godt at være på havet?"

"Derude står tiden stille," siger han. "Der er ikke noget, der forandres, det har været det

samme i tusinder af år. Og der er ikke nogen, der blander sig i hvad man laver. Det er det sidste sted i verden, hvor der er egentlig frihed. Du bestemmer selv hvad du skal gøre eller ikke gøre. Du må tage ansvar for dig selv. Det kan jeg godt lide. Sådan er det ikke på land. Her forandrer ting sig hele tiden. Der er altid en masse mennesker, som skal passe på dig. Det hader jeg."

Han kigger på mig, på en måde som uden tvivl betyder: Så har jeg ikke mere at sige om det.

SVÆRT AT STÅ PÅ SKI I NORMANDIET

Jeg spørger: "Hvor mange gange er det egentlig du har krydset Atlanten?"

"Det ved jeg ikke," siger han kort. "Jeg tæller ikke."

Jeg kan mærke at jeg ikke skal grave mere i det, så jeg spørger i stedet hvordan han kom i gang med at sejle. Det går lidt bedre.

"Derude står tiden stille. Der er ikke noget, der forandres, det har været det samme i tusinder af år. Og der er ikke nogen, der blander sig i hvad man laver."

Det er det sidste sted i verden, hvor der er egentlig frihed. Du bestemmer selv hvad du skal gøre eller ikke gøre. Du må tage ansvar for dig selv. Det kan jeg godt lide."

Halvard Mabire

Mabires samlever gennem 18 år, Miranda Merron, er også professionel sejler. Nok en meget god idé ...

De seneste mange år er det Class 40, som har været Mabires foretrukne fartøj. I dag er han præsident for klassen.

"Jeg er født i Normandiet," siger han. "Det er svært at stå på ski her. Til gengæld lever vi tæt på havet. Det ligger lige derude." Han peger med cigaretten. "Man får saltvand i blodet af at vokse op her. Den gang jeg var barn fandtes der ikke Optimistjoller, så jeg hoppede lige ud i havsejlad. De første år sejlede jeg meget one-tonnere, IOR, det var stort den gang. Det var også det nemmeste – man kan jo sejle gratis."

DEN BILLIGSTE SPORT

Jeg kan mærke at vi omsider har ramt et emne han er glad for at tale om, så jeg siger ingenting. At holde lange pauser er noget af det vigtigste, når man laver interviews, så meget har jeg dog lært.

"Du ved," siger han til sidst, "sejlsport er den billigste sport man kan beskæftige sig med. Det er bådejeren der betaler. Eller sponsorerne. Der er ingen offentlige penge involveret, så det koster hellere ikke noget for skattebetalerne. Bare tænk på hvad et helt fodboldstadion koster."

WHITBREADSEJR PÅ LILLE BUDGET

Det diskuterer vi en stund, mens cigaretten er ved at være røget færdig. Jeg ved at interviewet stort set vil være forbi, når vi når dertil. Så jeg spørger lidt mere ind til de sejladser han har deltaget i. Om der er nogle resultater han er særlig glad for? "Jo, der er da nogle resultater jeg er stolt af," siger han. "I 1981 vandt vi det første ben i Whitbread Round the World, i en 60 fods båd vi selv havde bygget med et meget lille budget. Og så er der Transat Quebec-St. Malo, som er et stort race her i Frankrig ... det vandt jeg to gange, i 2008 og 2012. Twostar har jeg også vundet to gange i 1981 og 1994. Og så har jeg vundet to ben i Figaro 1989 og 1990. I 1989 blev jeg nummer to overalt og i 1990 nummer tre."

KONEN KLAREDE DEN

Da vi taler sammen, er der kun et par uger til starten af Route du Rhum – som Mabire skal deltage i.

"Det er umuligt for mig at vinde," siger han. "Jeg har en gammel båd, og jeg er sådan set også gammel selv. Desuden er niveaet blevet meget højt nu." Route du Rhum endte dårligt – han måtte udgå, sammen med mange andre, efter

---

"Hans udstråling var så stærk, at alle uvilkårligt rykkede lidt til siden."

Lokal franskmand

"Jeg er forfærdelig dårlig til kommunikation. Men hvis du har lyst, kan du komme med ud og ryge."

Halvard Mabire

Alene i cockpittet på vej hjem igen. Det vil sige mod åbent hav.

Seneste Route du Rhum endte med havari. Men næste offshore-sejlsads er allerede planlagt.

Mabire sejler indimellem med sin kone. Eller med en anden professionel sejler, det vil sige doublehanded. Men mest sejler han alene.

den stormfyldte start. Men hans kone, Miranda Merron, som han har sejlet og levet sammen med i en lang årrække, formåede at gennemføre, og blive nummer 13 i det store Class 40 felt (53 deltagende både). Dermed slog hun mange af de store, professionelle navne.

GØR VERDEN STØRRE

Mabire giver mig et hårdt håndtryk, og går ind i bygningen. Mens jeg står tilbage på terrassen og tænker over det, jeg lige har oplevet, tænker jeg at det må være meget få sportsgrene i verden, som kan byde på personligheder som den mand jeg lige har mødt. Jeg glæder mig over at tilhøre en verden, som byder på den slags historier.

